

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 100

A. TITEL

Internationale Regeling tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, met Proces-verbaal van ondertekening; Parijs, 18 mei 1904

B. TEKST

De tekst van Regeling en Proces-verbaal van ondertekening is bij Koninklijk besluit van 28 maart 1907 bekendgemaakt in *Stb.* 79.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van Regeling en Proces-verbaal van ondertekening is bij Koninklijk besluit van 28 maart 1907 bekendgemaakt in *Stb.* 79.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 31 december 1906 (*Stb.* 369) luidt als volgt: „Wordt goedgekeurd de nevens deze wet in afdruk gevoegde namens *Nederland, Duitschland, België, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië en Ierland, Italië, Portugal, Rusland, Zweden en Noorwegen en Zwitserland* onderteekende Regeling met bijbehorend Proces-verbaal van onderteekening, strekkende tot bestrijding van den zogenaamden handel in vrouwen en meisjes.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN TETS VAN GOUDRIAAN, de Minister van Justitie E. E. VAN RAALTE en de Minister van Koloniën D. FOCK. Zie ook Bijl. *Hand. St.-Gen.* 1905/06, nr. 154.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel 9 van de Regeling hebben op 18 januari 1905 te Parijs de volgende Staten hun akten van bekrachtiging uitgewisseld:

Denemarken ¹⁾
 Duitsland
 Frankrijk ¹⁾ ²⁾
 Italië ¹⁾ ³⁾
 Noorwegen ¹⁾
 Rusland
 Spanje
 het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland ¹⁾
 Zweden ¹⁾
 Zwitserland ¹⁾

Overeenkomstig het gestelde in het proces-verbaal van uitwisseling der akten van bekrachtiging hebben nadien de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Franse Regering nedergelegd:

België ¹⁾ 22 juni 1905
 Portugal 12 juli 1905
 Nederland ¹⁾ ⁴⁾ 14 januari 1907

¹⁾ Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

²⁾ Met inbegrip van de Franse koloniën (zie artikel 2, lid 4, van het Proces-verbaal van ondertekening) (zie noten 4 en 7 bij rubriek F hieronder).

³⁾ Met inbegrip van Erythrea (zie artikel 2, lid 6, van het Proces-verbaal van ondertekening).

⁴⁾ Met inbegrip van de Nederlandse koloniën (zie artikel 2, lid 7, van het Proces-verbaal van ondertekening).

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 7 van de Regeling een akte van toetreding bij de Franse Regering c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd of zijn op grond van artikel 8, lid 3, van het in rubriek J hieronder genoemde Verdrag van 4 mei 1910 van rechtswege toegetreden tot de Regeling:

Hongarije 18 januari 1905
 Oostenrijk ¹⁾ 18 januari 1905
 Brazilië 12 mei 1905
 de Verenigde Staten van Amerika ¹⁾ 6 juni 1908
 Luxemburg ¹⁾ 4 juli 1910
 Uruguay 30 juni 1920
 Tsjechoslowakije ¹⁾ 17 mei 1921
 Bulgarije ²⁾ 15 juni 1921

de vrijstad Danzig	2 juli 1921
Monaco	2 juli 1921
Siam	28 december 1921
Polen	28 februari 1922
Finland ¹⁾	27 september 1922
Cuba	5 april 1923
Japan	20 oktober 1925
China ¹⁾	6 november 1925
Zuidslavië ¹⁾	12 april 1929
Estland	15 april 1930
Litauen	30 oktober 1931
Egypte ¹⁾	11 oktober 1932
Perzië ¹⁾	27 april 1933
de vrijstaat Ierland	8 juni 1934
Chili ¹⁾	27 september 1934
Turkije ¹⁾	19 december 1934
Columbia	16 februari 1937
Libanon	20 juni 1949
Mexico ³⁾	21 februari 1956
Marokko ⁴⁾	7 november 1956
Ghana ⁵⁾	7 april 1958
de Federatie van Nigeria ⁶⁾	18 mei 1961
Niger ⁷⁾	25 augustus 1961

¹⁾ Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

²⁾ De toetreding geschiedde op grond van artikel 167 van het op 27 november 1919 te Neuilly-sur-Seine gesloten en op 9 augustus 1920 in werking getreden Vredesverdrag met Bulgarije (tekst in *De Martens, Nouveau Recueil général de Traités*, derde serie, deel XII, blz. 323 e.v.). Genoemd artikel 167 luidt als volgt:

„La Bulgarie s'engage à adhérer aux conventions ou accords énumérés ci-après ou à les ratifier:

7e Conventions des 18 mai 1904 et 4 mai 1910, relatives à la répression de la traite des blanches;

³⁾ Toetreding tot de Regeling zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

⁴⁾ Marokko werd op 2 maart 1956 onafhankelijk en verklaarde op 7 november 1956 zich gebonden te achten aan de Regeling zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

⁵⁾ Ghana werd op 6 maart 1957 onafhankelijk en verklaarde op 7 april 1958 zich gebonden te achten aan de Regeling zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949 (zie noot 3 bij rubriek H hieronder).

⁶⁾ De Federatie van Nigeria werd op 1 oktober 1960 onafhankelijk en verklaarde op 18 mei 1961 zich gebonden te achten aan de Regeling zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949 (zie noot 4 bij rubriek H hieronder).

⁷⁾ Niger werd op 3 augustus 1960 onafhankelijk en verklaarde op 25 augustus 1961 zich gebonden te achten aan de Regeling zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van de Regeling zijn ingevolge artikel 8, eerste lid, op 18 juli 1905 in werking getreden voor Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Noorwegen, Oostenrijk, Rusland, Spanje, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, Zweden en Zwitserland.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden (gehele Koninkrijk) zijn zij op 14 juli 1907 in werking getreden.

Voor de overige in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten zijn zij in werking getreden zes maanden na de aldaar vermelde data.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING 1)

Voor zover de Regeling niet van rechtswege op grond van artikel 11, lid 6, van het in rubriek J hieronder genoemde Verdrag van 4 mei 1910 op een betrokken gebied van toepassing is, is de Regeling overeenkomstig artikel 1 van het Proces-verbaal van ondertekening toepasselijk verklaard

door Denemarken op:

de Deense Antillen	18 januari 1905
IJsland	18 januari 1905

door Duitsland op:

de Duitse koloniën	14 mei 1907
------------------------------	-------------

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en (Noord-) Ierland op:

Gibraltar	23 september 1905
Australië 2)	3 juli 1906
de Bahama-eilanden	3 juli 1906
Barbados	3 juli 1906
de Bovenwindse eilanden	3 juli 1906
Brits-Guyana	3 juli 1906
Canada 2)	3 juli 1906
Ceylon 2)	3 juli 1906
de Goudkust 3)	3 juli 1906
Malta	3 juli 1906
Newfoundland	3 juli 1906
Noord-Nigeria 4)	3 juli 1906
Trinidad	3 juli 1906
Zuid-Rhodesia	3 juli 1906
de Seychellen	26 september 1906
Brits-Centraal-Afrika	28 december 1906
Jamaica	11 maart 1907
Sierra Leone	11 maart 1907

Somaliland	11 maart 1907
Hong-Kong	18 maart 1907
St. Helena	18 maart 1907
de Benedenwindse eilanden	8 april 1907
Wei-Hai-Wei	11 mei 1907
Oeganda	1 juni 1907
Nieuw-Zeeland	24 augustus 1907
de Fidji-eilanden	23 oktober 1907
de Unie van Zuid-Afrika ²⁾	19 september 1913
Norfolk	18 februari 1914
Papua	18 februari 1914
Brits-Indië ^{5) 6)}	8 februari 1920
Kenia	4 november 1921
Njassaland	4 november 1921
Brits-Guinea	15 maart 1923
Grenada	15 maart 1923
St. Lucia	15 maart 1923
St. Vincent	15 maart 1923
Guernsey	21 september 1923
Jersey	21 september 1923
het eiland Man	21 september 1923
Mauritius	8 maart 1924
de Falkland-eilanden	30 april 1924
Irak ²⁾	7 mei 1925
Gambia (kolonie en protectoraat)	14 april 1931
het mandaatgebied Tanganjika	14 april 1931
het protectoraat van de Britse Salomons- eilanden	6 november 1931
de kolonie van de Gilbert- en Ellice- eilanden	6 november 1931
Palestina (met inbegrip van Trans- jordanië)	6 november 1931
het protectoraat Serawak	6 november 1931
het protectoraat Zanzibar	14 januari 1932
de Soedan	27 juni 1932
het mandaatgebied Nieuw-Guinea	7 september 1936
het mandaatgebied Nauru	7 september 1936

¹⁾ De volgende gebieden hebben erin toegestemd artikel 1 van de Regeling toe te passen: Basoetoland, Bechuanaland, de Bermuda-eilanden, Brits-Honduras, Cyprus, Kaapstad, Natal, het protectoraat Oost-Afrika, de Oranjerivier-kolonie, de „Straits Settlements”, Transvaal en Zuid-Nigeria (zie noot 4 hieronder).

²⁾ Het betrokken gebied is nadien als zelfstandige Staat partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

³⁾ Op 7 april 1958 heeft de Regering van Ghana ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Ghana de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijkverklaring door het Verenigd Koninkrijk op de Goudkust van de Regeling zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949, en zichzelf daarbij partij acht.

4) Op 18 mei 1961 heeft de Regering van de Federatie van Nigeria ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat de Federatie, overeenkomstig een op 1 oktober 1960 tussen haar en het Verenigd Koninkrijk gesloten overeenkomst inzake de overgang van internationale rechten en verplichtingen, de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijk-verklaring door het Verenigd Koninkrijk op de Federatie van Nigeria van de Regeling zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949, en zichzelf daarbij partij acht.

5) De Minister van Buitenlandse Zaken van Frankrijk heeft op 29 juli 1939 ter kennis van het Secretariaat van de Volkenbond gebracht, dat hem door de Britse Regering is medegedeeld, dat Birma, dat als deel van Brits-Indië aan de Regeling deelnam, op 1 april 1937 werd afgescheiden van Brits-Indië en van die datum af de status van Brits overzees gebied bezit, zodat de Regeling geacht moet worden van 1 april 1937 af van toepassing te zijn op Birma als Britse bezitting, zulks overeenkomstig artikel 2 van het aan de Regeling gehechte Proces-verbaal van ondertekening.

6) Nadien zijn India en Pakistan als zelfstandige Staten partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag van 28 juni 1919 (tekst en vertaling in *Stb.* 1920, 127) is de Regeling op 7 september 1920 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 11. De tekst van Regeling en Proces-verbaal van ondertekening, alsmede een vertaling in het Engels, is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel I, blz. 84 e.v.

De volgende bijzondere traktaten als bedoeld in artikel 5 van de Regeling vallen te noemen:

— De op 18 december 1886 te Brussel tussen Nederland en België uitgewisselde Verklaringen betreffende te nemen maatregelen tegen de zogenaamde handel in jeugdige vrouwen en meisjes. Tekst en vertaling van genoemde Verklaring zijn opgenomen in *Stb.* 1887, 2.

— De op 26 en 30 november 1888 te 's-Gravenhage en Wenen tussen Nederland en Oostenrijk-Hongarije uitgewisselde Verklaringen strekkende tot het wederzijds nemen van maatregelen om de zogenaamde handel in jeugdige vrouwen en meisjes tegen te gaan. Tekst en vertaling van genoemde Verklaring zijn opgenomen in *Stb.* 1888, 228.

— De op 15 november 1889 te 's-Gravenhage tussen Nederland en Duitsland uitgewisselde Verklaringen nopens de van weerszijden te nemen maatregelen tegen de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes. Tekst en vertaling van genoemde Verklaring zijn opgenomen in *Stb.* 1891, 101.

Op 4 mei 1910 is te Parijs gesloten een Verdrag tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes. Tekst en vertaling van dit Verdrag zijn opgenomen in *Stb.* 1912, 355. Zie ook *Trb.* 1961, 101.

De onderhavige Regeling, alsmede het hierboven genoemde Verdrag van 4 mei 1910, is gewijzigd bij het op 4 mei 1949 te New York voor ondertekening opengestelde Protocol tot wijziging van de Internationale Regeling tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, ondertekend te Parijs op 18 mei 1904, en van het Verdrag tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, ondertekend te Parijs op 4 mei 1910. Tekst en vertaling van dit Protocol zijn opgenomen in *Stb.* K 257. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 102.

De bepalingen van de Regeling zoals gewijzigd bij het hierboven genoemde Protocol van 4 mei 1949 zijn op 21 juni 1951 in werking getreden. In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is de Regeling zoals gewijzigd op 21 juni 1951 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 1257. De tekst van de Regeling zoals gewijzigd, alsmede een vertaling in het Engels, is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Verenigde Naties, deel 92, blz. 20 e.v.

Uitgegeven de *tweede* oktober 1961.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.